

KRALJEVINA SRBA, HRVATA I SLOVENACA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

KLASA 34 (4)

INDUSTRIJSKE SVOJINE

IZDAN 1. AVGUSTA 1925.

PATENTNI SPIS BR. 3015.

Aleksandar Ilić Jegorov, pukovnik, Bački Brestovac.

Dezinfekciona i dezinsekciona komora.

Prijava od 17. marta 1924.

Važi od 1. juna 1924.

Komoru sačinjava spoljni kotao A cilindričkog oblika, na dnu kojega se nalazi voda i unutrašnji cilindrički kazan E za smeštaj stvari koje se dezinficiraju. Spoljni kotao A napravljen je od gvozdja za kotlove sa teškim gvozdenim obručima B i V, koji ga obavijaju.

Gornji kraj kotla, okružen ugaonikom D, snabdeven je slojem gumenog platna radi kompaktnog jedinjenja sa poklopcem, koji hermetički zatvara kotao pomoću navrtaka G. Takav isti ugaonik I okružava donji deo kotla. Unutrašnji kazan E napravljen je od cinkovanog gvozdja i radi trajnosti obavijen je sa dva obruča Ž i Z. Taj se kazan utvrđuje unutra u kotlu na gvozdjenoj krstini K, koja ima nožice L; međuprostor O, između dva kazana E i dna kotla A ispunjuje se sa vodom. Pošto je prečnik kazana E manji od prečnika kotla A, to između zidova jednog i drugog ostaje međuprostor P. Kada se greje kotao dobivena para se diže kroz međuprostor P u gornji deo kotla, skupljajući se pod poklopcem, i prodire u kazan gde se nalaze stvari, koje se dezinficiraju. Na dnu kazana nalazi se krstina od dve ili više metalnih cevi, a na njihovim zidovima nalazi se red otvora. Jedna od tih cevi F, zavijajući se, diže se gore i kroz otvore u kazanu i kotlu izlazi napolje, te se završava sa ventilom R. Pri naponu pare dovedene do $\frac{3}{4}$ atmosfere, para prolazi kroz stvari složene u kazanu, prodire kroz otvore u cevi, i ako je ventil otvoren, izlazi napolje. Da bi se automatski regulisao napon pare, na poklopcu kotla nalazi se osiguračka klapna S, koja izbacuje

izlišnu paru, onda kada pritisak iznosi $\frac{3}{4}$ atmosf. re. Ta klapna S služi u isto vreme i za regulisanje napona pare i kao osiguračka klapna. Ali najglavniji je za regulisanje ventila R, koji izbacuje preradjenu paru, a koja je već prošla kroz stvari, složene u kazanu E, koje se dezinficiraju. Na ispušćenom poklopcu kotla nalazi se zviždaljka za davanje signala i manometar M, koji pokazuje napon pare. Termometar nije potreban. Izbacivanjem veće ili manje količine pare kroz nentil, napon zaostale pare u aparatu jednako će biti $\frac{3}{4}$ atmosfere, a to odgovara 113° C. Usled toga što se stvara para, količina vode se u kazanu smanjuje. Ako vode sasvim nestane, mogu se pokvariti stvari, koje se dezinficiraju, stoga je potrebno paziti na količinu vode u kotlu (u prostoru O). U tom cilju nameštena je unutra u kotlu gvozdjena vodomerna cev, i jedan kraj iste nalazi se u nekoliko udaljen od dna, a drugi savijen u obliku kolena, izlazi napolje kroz zid kotla i završava se slavinom U. Ako je nivo u kotlu viši od vodomerne cevi, onda napon pare tera vodu u cev, i kada otvorimo slavinu, dobićemo struju vode. Ako pak nivo vode ne dostiže do cevi, onda u nju ne ulazi para, i kada otvorimo slavinu dobićemo struju pare.

Otvarajući s vremena na vreme slavinu vodomerne cevi, možemo doznati koliko vode ima u kotlu, i u slučaju potrebe možemo ga napuniti na vreme. Preradjena para koja izlazi iz ventila P, može se produktivno iskoristiti, za uništavanje različitih parazita sa njihovim klicama u policama za spavanje, dušecima, krevetima, zidovima stanova, u na-

meštaju i drugome. U tom cilju na ventil P namešta se crevo za odvodjenje pare, i istim se struja pare upućuje na stvari, koje treba dezinficirati. Koristeći se crevom, preradjena para se može sprovesti u bure sa hladnom vodom, a grejući tu vodu parom dobija se topla voda za ispiranje.

Ta se komora utvrđuje svaki put na poljsku gvozdenu peć, ili ma kakvu drugu poljsku peć, n.pr. u vidu vojničkih poljskih peći iskopanih u zemlji.

Upotreba te komore je vrlo prosta. Pre upotrebe: odvrcu se navrtnji, skida se poklopac, uzima se manometar, zviždaljka, sigurnosna klapna, slavina vodomerne cevi i sve se te stvari uvrte na svoja mesta. Zatim se sipa kroz levak odredjena količina vode na dno kotla A, zatvara se kotao sa poklopcem, bez da se navrtnji zavrcu. Tada počinje loženje i čeka se da voda u kazanu počne da vri (oko 35 minuta). Kada voda uzavri, skida se poklopac sa kazana i stvari, koje treba dezinficirati, slažu se u unutrašnji kazan i to nabijeno; ozgo se stvari pokrivaju krpom, da bi se sačuvali gornji delovi stvari od kondenzovane vode, koja kaplje sa poklopca; zatim se zatvara poklopac kotla, uz to se svi navrtnji poklopca zavrtu. Kada uspon pare dostigne $\frac{3}{4}$ atmosfere, na jedan se minut otvara regulišući parni ventil, ponova se zatvara i pazi na skazaljku manometra ili, ako iste usled kakvih razloga nema, ili je pokvarena, na sigurnosnu klapu, napravljenu za pritisak od atmosfere. Kroz 8—10 minuta posle hermetičkog zatvaranja poklopca manometar pokazuje $\frac{3}{4}$ atmosfere (odgovara 130° C temp.), a sigurnosna klapna jako ispušta paru. Čim dodje taj trenutak, a to se vidi po časovniku, onda se počinje polako da otvara regulišući parni ventil, ispuštajući preradjenu paru i održavajući uz pripomoć regulišućeg ventila pritisak $\frac{3}{4}$ atmosfere. Posle 20 minuta vremena, ako pritisak atmosfere bude $\frac{3}{4}$, dezinfekcija je svršena. Žviždaljkom se signalizira, da se sprema sledeća partija stvari. Radi potpunog uništavanja parazita sa njihovim klicama i bakterija sa njihovim leglima, stvari, koje se dezinficiraju, moraju se nalaziti u komori najmanje 20 minuta, kada je manometar pokazao $\frac{3}{4}$ atmosfere pritiska. Zatim se otvara na ceo otvor regulišući ventil i ispusta se po mogućnosti sva para. Pošto deo pare (od prilike $\frac{1}{3}$ atmosfere), ipak ostaje u kazanu, ta se para izbacuje kroz sigurnosnu klapnu dižući polugu. Treba pričekati, da izadje sva para, da bi se za vreme sledećih dizanja poklopca sačuvala

ruke rādenika od opekotina. Zatim se odvrcu navrtnji, skida se poklopac, i skinuvši krpu sa stvari, iste se vade, energično se tresu i one su već suve. A ako se stari hleb mete u kazan i izloži pari pod pritiskom, posle kratkog vremena vadi se iz kazana, kao da je tek sada izašao pečen iz furune.

Da bi se moglo koristiti komorom, potrebno je prvo namestiti je na poljsku peć. Zato se pravi rupa u tlu, prema sl. 2. Udubljenje 4, namenjeno je za ložište i iskopa se prema veličini rešetke za rasklapanje, a koja štiti gornje vertikalne zidove te rupe, da se ne bi srušila. Kako izgleda ta rupa može se dobro razumeti, kada se razgleda njen poprečni presek (sl. 3). Ta rupa se deli u dubini na tri dela. Prvo gornji deo sa vertikalnim zidovima, u kom se nalazi, kako je već rečeno rešetka za rasklapanje. Drugo srednji deo Š sa krivim zidovima i na posletku treći donji deo Č, odgovara širini vratanca sa vertikalnim zidovima. Donji deo odvaja se od srednjeg gvozdenim polugama T (sl. 2) na koje se meće gorivo.

Rupa Dž (sl. 2) namenjena je za sulundar, koji se namešta na naročitom mestu na rešetki.

Udubljenje N, odredjeno je za to, da ložać odande meće drva u peć. Iz tog udubljenja ide kratak hod Nj ka ložištu, koga zatvaraju na svu dubinu rupe vratanca, a ostavlja otvorenim samo otvor u peći, t. j. međuprostor od gvozdenih poluga pa do dna rupe.

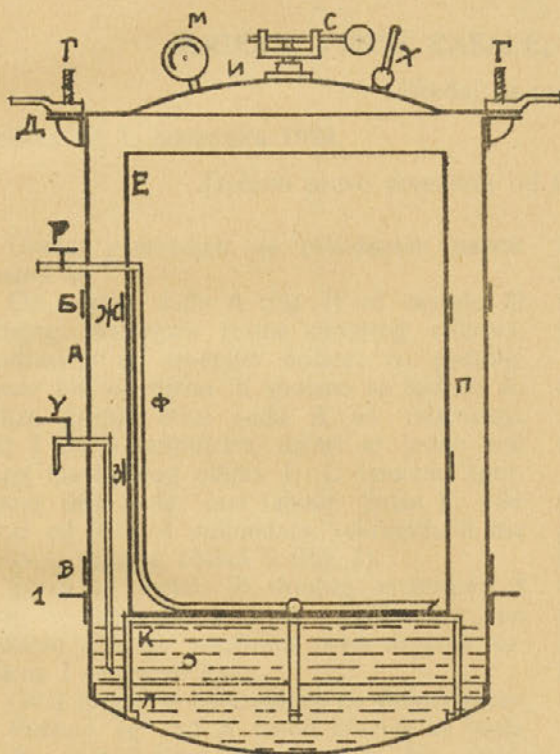
Vratanca na šarnirima učvršćena su na gornjem kraju rešetke.

Kada je peć gotova, prenosi se komora i namešta se na rešetku.

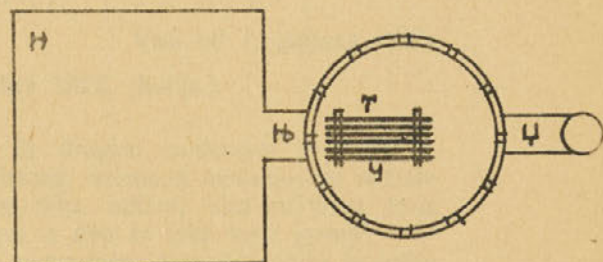
Patentni zahtevi:

1. Komora za dezinfekciju i dezinfekciju stvari, naznačena time, da se sastoji iz jednog cilindričnog kotla sa kupolastim dnom i i ispučenim poklopcem, u kojem se kotlu nalazi drugi manji otvoren cilindrični kazan, koji leži na rogarima prilagodjenim oblini dna spoljašnjega kotla ispod kojeg se nalazi voda za zagrevanje.

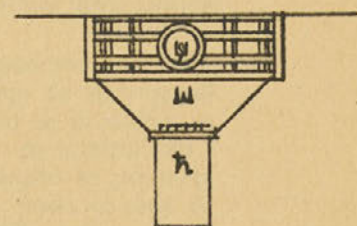
2. Komora po patentnom zahtevu 1, naznačena time, da se u unutrašnjem kazanu nalaze na dnu ukrštene cevi, koje imaju na svom omočaju rupice, od kojih je jedna cev produžena napolje kroz oba kazana i pri samom izlazu napolju ima ventil, koji kad se otvori, a para je u komori pod pritiskom, para ulazi u ukrštene cevi kroz rupice i izlazi na pomenuti ventil napolje.

сл. 1.

сл. 2.

сл. 3.

